KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 6. APRIL 1979 [1]

# Marinus Ooms og andre
# mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

**Sag 48/79 R**

I sag 48/79 R

MARINUS OOMS, NICOLAS HAZES, PETER HANSEN, JOHANNES WILLEM HOFMAN, ALBERTO DOMENICO CARETTA, GEORGES RENÉ HERVO, ROGER BUYL, FRANS QUIK, BASTIAN STAL, tjenestemænd ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse på dennes kontor, 18 A, rue des Glacis, Luxembourg,

sagsøgere,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske konsulent, Joseph Griesmar, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Kommissionens juridiske konsulent, Mario Cervino, Batiment Jean Monnet, Kirchberg, Luxembourg,

sagsøgte,

angående en begæring om at udsætte anvendelsen af Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 3085/78 af 21. december 1978 og Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 3086/78 af 21. december 1978 (EFT L 369 af 29. 12. 1978),

afsiger

FORMANDEN FOR DOMSTOLENS FØRSTE AFDELING, fungerende præsident

følgende

1 — Processprog: Fransk.

# KENDELSE

## Sagsfremstilling

Ved stævning, indleveret på Domstolens justitskontor den 26. marts 1979, har sagsøgerne principalt nedlagt påstand om annullation af følgende to forordninger: 1. Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 3085/78 af 21. december 1978 om ændring, især vedrørende de valutakurser, der skal anvendes, af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 259/68 om Vedtægten for Tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber samt ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber og af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 2530/72 samt forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 1543/73 vedrørende visse særlige foranstaltninger (EFT L 369, s. 6). 2. Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 3086/78 af 21. december 1978 om tilpasning af justeringskoefficienterne for vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber som følge af ændringen af vedtægtens bestemmelser vedrørende de valutakurser, der anvendes i forbindelse med vedtægten (EFT L 369, s. 8);

endvidere har sagsøgerne i et særskilt dokument til stævningen fremsat en begæring om foreløbige forholdsregler, hvori de anmoder om, at anvendelsen af de nævnte forordninger udsættes.

Ved forordning nr. 3085/78, artikel 1, ændres tjenestemandsvedtægtens artikel 63. Ved forordningens artikel 2, ændres artikel 17 i tjenestemandsvedtægtens bilag VII, idet der bl.a. fastsættes nye pariteter for de vekselkurser, der skal anvendes, når tjenestemændene eller de øvrige ansatte overfører en del af deres løn fra den medlemsstat eller fra det tredjeland, hvori de gør tjeneste, til deres hjemland.

I forordning nr. 3086/78 fastsættes de justeringskoefficienter, der med virkning fra 1. april 1979 skal anvendes for vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved De europæiske Fællesskaber.

Begge forordninger skal anvendes fra den 1. april 1979.

Sagsøgerne har anført, at de som følge af disse ændringer lider et tab, og de har til støtte for deres begæring om foreløbige forholdsregler anført, at anvendelsen af de anfægtede forordninger nødvendigvis må forvolde dem en direkte, øjeblikkelig og uoprettelig skade, idet deres realløn fra 1. april 1979 er formindsket så meget, at de ikke længere kan opfylde deres økonomiske forpligtelser.

I sit indlæg, indleveret på justitskontoret den 4. april 1979, har Kommissionen nedlagt påstand om, at Domstolens fungerende præsident afviser begæringen fra realitetsbehandling, eller i hvert fald ikke tager den til følge;

Kommissionen har anført, at begæringen om foreløbige forholdsregler må afvises af den grund, at selve annullationssøgsmålet heller ikke kan tages under realitetsbehandling, idet dette nemlig, i det omfang det støttes på tjenestemandsvedtægtens artikel 90 og 91, retter sig mod retsakter, der ikke hidrører fra sagsøgernes ansættelsesmyndighed, og at annullationssøgsmålet, i det omfang det

støttes på EØF-traktatens artikel 173, er anlagt efter søgsmålsfristens udløb. Endvidere er tjenestemænd ikke beføjet til at anlægge søgsmål til annullation af Rådets forordninger, der vedrører deres vedtægtsmæssige rettigheder på generel og abstrakt vis;
Kommissionen har videre anført, at efter procesreglementets artikel 83, stk. 2, kan begæringer om udsættelse af en retsakt kun admitteres, såfremt der foreligger omstændigheder, der medfører uopsættelighed, samt grunde, hvorefter den begærede foranstaltning umiddelbart forekommer berettiget. Den skade, som sagsøgerne gør gældende, er hverken alvorlig eller uoprettelig. De anbringender, som sagsøgerne har fremført til støtte for annullationspåstanden, er klart uberettigede.

Parterne har nedlagt påstand om, at afgørelsen vedrørende sagsomkostningerne udsættes.

Parterne har afgivet mundtlige indlæg vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler i retsmødet den 6. april 1979.

## Grunde

1 Ifølge artikel 83, stk. 2, i Domstolens procesreglement er udsættelsen af en retsakts gennemførelse betinget af, at der foreligger omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og grunde, som umiddelbart synes at berettige en sådan forholdsregel.

2 I de anfægtede forordninger indføres en mindre gunstig kurs end den hidtil gældende ved omvekslingen af visse beløb, som sagsøgerne i medfør af vedtægten er berettiget til at overføre;

3 en annullation af de anfægtede retsakter ville ikke bevirke andet, end at Kommissionen måtte udrede visse ekstra beløb, som sagsøgerne da ville være berettiget til.

4 Det er unødvendigt at tage stilling til, om de anbringender, der er fremført til støtte for ikke at tage annullationssøgsmålets realitet under påkendelse, også bør medføre, at begæringen om foreløbige forholdsregler heller ikke kan tages under realitetspåkendelse, idet det er tilstrækkeligt at konstatere, at selv om den endelige retsafgørelse måtte blive en annullation, kan en almindelig forsinkelse af en udbetaling ikke påføre sagsøgerne noget uopretteligt tab;

5 begæringen kan derfor ikke tages til følge.

Vedrørende sagsomkostningerne

6 Spørgsmålet om sagsomkostningerne udsættes.

Af disse grunde

og inden anden afgørelse træffes

bestemmes:

1. **Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.**
2. **Spørgsmålet om sagsomkostningerne udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 6. april 1979.

J. A. Pompe
Assisterende justitssekretær

J. Mertens de Wilmars
Formand for første afdeling
fungerende præsident